

ת"פ 20/02/67902 - מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז ירושלים נגד מוחמד מסודה

בית המשפט המחוזי בירושלים
ת"פ 20-02-67902 מדינת ישראל נ' מסודה(עוצר)

בפני כבוד השופטת חגית מאק-קלמנוביץ
בענין: מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז ירושלים
(פלילי)

המאשימה

נגד

מוחמד מסודה (עוצר)
ע"י ב"כ עו"ד חיים הדיה

הנאשמים

גמר דין

האישום

1. הנשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירה של שוד לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין תשל"ז-1977.

הסדר הטיעון כלל תיקון כתוב האישום ללא הסכמה בענין העונש.

על פי עובדות כתוב האישום המתווך, הנשם קשור קשר עם שניים אחרים (שהועמדו לדין בנפרד ומשפטם עדין מתברר, ויכנו להלן **שותפים**), להיכנס ללא רשות לבתיהם של המתלוננים וליטול את חפציהם. המתלוננים הם י.ל. ילידת 1941, וא.ל. יליד 1937 (להלן בהתאם: **המתלוננת והמתلون**), המתגוררים בדירה בפסגת זאב שבירושלים, והחזיקו בכיסת שבדירותם תכשיטים שוואים נאמדים בסכום של כ-390,000 ל"נ, 30 אירו ואת דרכוניהם. מפתח הכספת הוחזק בתיקה של המתלוננת באחד מחדרי הבית. דודתו של הנשם (להלן גם: **ראידה**) הועסקה כמנקה אחת לשבוע בדירות של המתלוננים. כאשר הייתה מגיעה לבתיהם בימי חמישי, נהג המתلون לעזוב את הבית וללכת לחדר הcores.

על פי האמור בכתב האישום, השותפים ביקשו מהנשם לאסוף מידע מודיעין מודודתו אודוט הרגליים של המתלוננים. הדודה סייפה לנאמם כי המתלוננים עשירים ובועל נכסים וברשותם תכשיטים, והנשם הפיציר בה לאפשר לו ולשותפיו להיכנס לדירות המתלוננים, ולא חדל לכך עד שנענתה להפרצויות. הנשם והשותפים (להלן: **הקשרים**) החליטו שיבצעו את תוכניתם להיכנס לדירה בדרך של שוד, כולל כיפתת המתלוננת. במסגרת הקשר ולשם קידומו התוכנן הנשם בתאריכים 10.2.20 ו-20.2.20 עם דודתו לצורכי תכנון השוד. בין היתר מסרה לו ראיידה את השעות בהן היא נמצאת בדירת המתלוננים, ביקשה שהנשם והשותפים לא ידברו בעברית, וכן ביקשה שיקשרו גם אותה ויחסמו את פיה כדי שלא לעורר חשד לגבי מעורבותה בשוד. בטרם ביצוע השוד הנשם אף ביקר בחניות זhab כדי לברר את מחירו של

עמוד 1

זהב, וכן ביקר ברוחב מגוריהם של המתלוננים, כדי לבדוק אם קיימות במקום מצלמות, את דרכי ההגעה, חניה וכן. במסגרת הקשר קבעו הקשורים להיפגש ביום 13.2.20, יהיה יום חמישי בו עובדת הדודה בבית המתלוננים, מסגד בית חנינה. משם נסעו יחד לכיוון דירת המתלוננים, כשвидיהם ציוד שהכינו מבעוד מועד - דבק סלוטיפ רחוב לחסימת פיה של המתלוננת, כפפות ודלי צבע להסתרת החפצים שייטלו מהבית.

2. הקשורים פתחו את הדלת כשהיתה סגורה אך לא נעולה, ונכנסו לסלון, שם ישבה המתלוננת. האחים כפתו את ידיה ורגליה של המתלוננת באופן הדוק והדביקו סלוטיפ על פיה כדי למנוע ממנה לצעוק, וכן איימו עליה שאם לא תשתקן יירגו אותה. הנאשם הוביל את ראייה מהחדר הסמוך בהתאם לתיום עמה, כפת את ידיה ורגליה וסתם את פיה בסלוטיפ. אחד הקשורים אף ניסה להדביק סלוטיפ על עיניה של המתלוננת אולם לא הצליח בכך, והנאשם ביקש ממנו שלא לעשות זאת. הנאשם השגיח על המתלוננת והתנהג כמו שמשגיח גם על ראייה, בעוד השותפים מסתובבים בבית ומתחשים חפצי ערך, כשהם זורקים את חפציהם של המתלוננים על הרצפה. במהלך החיפוש מי מהשניים אף שבו והידקו את כבילתתה של המתלוננת ואיימו עליה שיירגו אותה אם לא תשתקן. השותפים איתרו את המפתח לכיספת, הוציאו את תכשיטיה של המתלוננת וכיסף שהיא בה והטמינו אותו בפחץ הצבע. כמו כן נטלו את הטלפון של המתלונן ושל ראייה, ויצאו מהבית עם הרכוש כשם מותרים את המתלוננת ואת ראייה כפותות. בהמשך ניהלו הנאשמים משא ומתן עם בעלי חנויות ומכוו להם את תכשיטיה של המתלוננת.

בהמשך היום נערכו השותפים, כשהנאשם מחזיק ברכב סכום של 48,900 ₪ שהתקבלו תמורת תכשיטים של המתלוננת. ברשות השותפים נמצא כסף שנלקח מהכספת בבית המתלוננים, ואחד מהם עונד אחת מטבעותיה של המתלוננת.

3. בנוסף לעבודותGMTואר לעיל, בהודעה על הסדר הטיעון הודיעו הצדדים הצדדים על הסכמה לכך שהנאשם יוכל לטעון כי בעת שהמתלוננת הייתה כפופה היא התלוננה באזני הנאשם כי היא מתקשה לנשומם, והנאשם הוריד את הסלוטיפ מאפה והרגיע אותה. המשימה הודיעה כי לא TABIA ראיות לסתור עובדה זו.

עוד הוסכם בין הצדדים כי המשימה תגשים לבית המשפט תМОנות של החבלות שנגרמו למתלוננת, ותMONOT אלה אכן הוגשו.

ראיות לעונש

4. מטעם המשימה הוגש רישום פלילי של הנאשם (ת/1) ותMONOT המתלוננת לאחר האירוע (ת/2). כמו כן הוגש תסקיר נפגעת עבירה.

מטעם הנאשם הוגש מכתבו של הנאשם (ת/1) וכן אישור מעסיקו של הנאשם (ת/2).

תסקיר נפגעת העבירה

5. המתלוננת בת כ-79, עלתה לישראל בשנת 1964. היא נשואה לבעה כ-60 שנה, אם לילדיים וסבתא לנכדים. בתסקיר הנפגעת תיארה עורכת התסקיר תМОנות נזק קשה, הנובעת מאיימת המומות המוחשית שחוויתה המתלוננת מול ההתנגדות התקופנית והאיומיים המוחשיים מצד הנאשם ושותפיו. הדבר גרם לפגיעה מוחשית בתחום הביטחון והМОנות של המתלוננת, שכן שרחרר שהאירוע האלים ניפץ את שגרת חייה בשלב בו ציפתה להונאות משלווה ונחת בקרב בני משפחתה. נפגעו איזיות חייה ורווחתה של המתלוננת, תחוות העצמאות והמסוגלות והשליטה שלה בחיה, שכן

המתלוננת חוות עצמה כתלוית וככナル על משפחתה. עוד נכתב בתסקירות כי בשבועות שלאחר התקיפה המתלוננת נתה להסתגרות והתכנסה ב עצמה, והתקשה לתקשר עם סובביה. בהדרגה ובסיעו של בעל המתלוננת חזרה לתפקוד מעשי והחלла לחוש מעט ביטחון, אם כי התקשתה לחזור לה תענין ולהפיק הנאה מ פעולות שנגנה לבצע. המתלוננת נאחזת בתפיסה האופטימית, מנסה לצמצם את שימוש האירוע על חייה ולהיאחז בשגרה. עם זאת, הדבר השפיע על יכולתה להתמודד עם קשייה ועם תהליך ההזדקנות מתוך תחושת מסגולות, וכן עם מערכות היחסים בין ובין הקרובים אליה. עורכת התסקירות המליצה להטיל על הנואם תשלום פיצוי למתלוננת, נוספת על יתר רכיבי הענישה.

תסקיר הנואם

6. הנואם כבן 29, רווק, עובר לمعצרו התגורר בבית הוריו ועובד מספר שנים בשיפוצים. מסר לקצינת המבחן כי הוא מכור לסייעים מזה כ-6 שנים. הוא בוגר 12 שנות לימוד ובעל תעודה בגרות, אך נאלץ לוותר על המשך לימודים כדי לשיע בצרפתת המשפחה. לדבריו החל להשתמש בסמים מסוימים שונים על רקע חברתי, ועם זאת הצליח לשמור על תפקיד תעסוקתי והסדיר את המצב מבני משפחתו. הוא לא הצליח להפסיק את השימוש בסמים עצמו, עד מעצרו שהוא גורם מזעע ומדרבן לשינוי באורחות חייו. בתקופת מעצרו הביע רצון להשתתף בהליך טיפול המהווה הכנה לגמilia במסגרת קהילה. הוא הקפיד לשמור על כללי המערכת וביצע תפקידים שונים. את העבריה הנזונה ביצע, לדבריו, לצורך מימון השימוש בסמים. קצינת המבחן סבורה שטיפול מעמיק ומكيف במסגרת קהילה עשוי לאפשר לנואם שינוי בדפוסו התנהגותו, וכי אם בית המשפט סבור שיש מקום לכך, תידרש דחיה לצורך בדיקת התאמתו לקהילה. לחלוין המליצה להטיל על הנואם מסר בפועל בצווף מסר על תנאי, תוך בחינת שילובו בהליך שיקומי במסגרת שב"ס.

הטייעונים לעונש

7. **ב"כ המאשימה** תיארה כי הנואם עם אחרים תכננו והוציאו לפועל שוד בביתה של קשישה, תוך כפייתה וסתימת פיה. הפגיעה נעשתה בביתה של הקשישה, תוך פגיעה עמוקה בת推崇ות הביטחון, המסגולות והמוגנות שלה. בכר פעל הנואם בניגוד לכלל של "והדרת פני ז肯". הפגיעה, לדברי התובעת, חריגה מעבר לפגיעה בקשישה עצמה ופגעת גם בכלל הקשיים השומעים על אירועים כאלה.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה בעבירות דומות. היא צינה שמדובר באירוע מתוכנן, הכול אלימות שתוכננה מראש והיתה חלק מהתוכנית ומהבצע של מעשים, גם אם חלקו של הנואם באירוע לא היה האלים ביותר. עוד הוסיפה כי המעשים בוצעו לפני אשה קשישה ולצורך בצע כסף.

8. המאשימה ביקשה לקבוע מתחם ענישה הכלול במסר לתקופה שבין 5-8 שנים. בתחוםו של המתחם, לנואם הרשעה קודמת לשנת 2013, הוא הודה וחסר זמן. מיידן, למתלוננת נגרם נזק פיזי ונפשי. על פי האמור בתסקיר היא מצויה במצב תמיד של דריוכות, בודקת תכופות אם הדלת נعلا. המתלוננת נפגעה בחווית המוגנות שלה, באמון ביכולתה לשקל שיקול דעת. מאוחר שהשוד נעשה בביתה שלה, היא מוקפת בזכרונות האירוע.

ב"כ המאשימה ביקשה לדוחות את המליצה לשקל השתלבות הנואם במסגרת טיפולית. לאור הפסיקה, ולנוכח חומרת העבירה והפגיעה במתלוננת, ביקשה ב"כ המאשימה להטיל על הנואם עונש מסר ממשמעתי ומרתייע, בחלוקת התחרון של מתחם הענישה. כמו כן ביקשה לחייב את הרכב ששימש לביצוע העבירה, ולהחזיר למתלוננת כסף שנטפס אשר נגנב ממנה.

9. ב"כ הנאשם הכיר בחומרת המעשים בהם הורשע הנאשם, אך ביקש לציין גם נקודות זכות. הוא עמד על כך שכתב האישום נגד הנאשם תוקן אך שنمתקה ממנו העבירה של תקיפת זkan, שנכללה בכתב האישום המקורי. הוא הוסיף כי הנאשם אינו הוגה הרעיון לבצע את השוד, ואולם יוזמת חברי כל הנרא לא היה מבצע את העבירה. עוד הוסיף הסניגור כי על פי תיאור העובדות בכתב האישום המקורי, הנאשם הסיר את הסלוטיפ שהונח על אףה של המתלוננת כשהתקשתה לנשום והרגיע אותה. הוא אף מנע חברי להניח סלוטיפ גם על עיניה של המתלוננת. בכך גילה כלפי חמהה, רגשות ורחמים. לטענותו נסיבות אלו ממוקמו את הנאשם כמו שאינו העבריין המרכז'י באירוע.

הסניגור הוסיף כי הנאשם ביקש באופן עקבי להביע חריטה והדגיש את יחסו כלפי המתלוננת. הוא אף כתב מכתב המביע התנצלות וחרטה. הנאשם הודה במיחס לו מיד עם מעצרו, ולא ניסה להשל מעצמו אחריות. הודהתו חסכה זמן ומונעה צורך בעדות המתלוננת, וזאת בשונה למעורבים האחרים שהתיק נגדם עדין מתנהל.

10. ב"כ הנאשם ציין את נסיבות החיים קשות של הנאשם, היותו מקור לסתמים קשים מזה 6 שנים, ועם זאת עמד על התקווה העולה מהתשקייר, כאשר לראשונה בחיו של הנאשם מתאפשרת לו התבוננות פנימית. הנאשם משמש בתפקידים שונים בבית הסוהר, יכול להיתר ממסגרת של קהילה טיפולית. למורת תנאי חיים לא קלים הנאשם בעל תעוזת בגרות מלאה ועובד בעבודה קבועה עבור מעצרו.

הסניגור הביע השתתפות במצבה של המתלוננת ובנזק שנגרם לה, אך הוסיף כי הנזק הוא בעיקר נפשי וכי מבחינה פיזית מדובר בפגיאות מינוריות והמתלוננת שוחררה מבית החולים ביום האירוע. הוא הוסיף כי המתלוננת חזרה לתפקיד, אך שמדובר באשה בעלת חוסן נפשי, אשר לא חדלה מלתפקד על אף הצלקות הנפשיות שהיא נשאת.

לדברי ב"כ הנאשם הפסיקה בעבירות השוד כוללת מרעת רחבה של עונשים, שתחלתם במאסר לתקופה קצרה משנה, ואף במאסר בעבודות שירות. בהתחשב בנסיבות ובקבالت האחריות על ידי הנאשם ביקש הסניגור לקבוע מתחם ענישה בין 36-12 חודשים בפועל או מעט לעילו מכך, ולמקם את הנאשם ברף התחthon של המתחם. הסניגור ביקש לקבל תשקייר משלים של שירות המבחן ולדוחות את מתן גזר הדין עד קבלת התSKUיר. הוא הסכים להשבת הכסף שנטפס למתלוננת.

11. **הנאשם עצמו** אמר כי הוא לוקח אחריות ומתחרט על מעשיו. לדבריו המתלוננת יכולה להיות אמא או סבתא שלו, והוא חושב לעיתים קרובות עליה ועל מצבה, ואני ישן בלילה מהמחשבות. הנאשם הוסיף כי הוא מקווה לפגוש את המתלוננת ולנסק את ידיה ורגליה, וכי ניסה לעזור לה כשלא יכולה לנשום, הוריד את הסלוטיפ מאפה, ולא הרשה לחבריו לשים לה סלוטיפ על העיניים. הוא הביע תקוות שהמתלוננת תסלח לו.

הנאשם הוסיף כי הודה במעשים במשטרת וchezir, וכי הוא בן למשפחה נורמטיבית, הוריו סובלים ממחלות והוא אינו רוצה לחזור לבית משפט ובית סוהר ולבקש סליחה.

כאמור, הנאשם הגיע מכתב לבית המשפט וגם בו הביע חרטה.

מתחם העונש ההולם

12. הנאשם וחבריו התפרצו לבית המתלוננים בעת שהמתלוננים, אישה שגילה נשק ל-80, ישבה בשלווה בסלון ביתה וקרה ספר. הם כבלו אותה, חסמו את פיה ואימנו על חייה. אין צורך להזכיר מילים בדבר חומרת העבירה, במיוחד כשהיא מבוצעת בבית המתלוננת, בו היא חשה בטוחה.

עמוד 4

13. החובה להגן, לכבד ולהමול על ה Zakן היא מערבי היסוד של כל חברה אנושית, וגם של הנורמות המשפטיות והחברתיות במדינת ישראל. כבר בתורה מופיע הציווי " מפני שיבת תקום, והדרת פני זקן" (ויקרא יט ל"ב), ומשורר תהילים בזקן " אל תשליכני לעת זקנה ככליות כוחי את תעזבנין" (תהלים ע"א ט'). גם הפסיקה הישראלית עמדה פעמים רבות על החובה, שהיא גם זכות, להגן על הקשיים שבינו. כך, לדוגמה, נקבע בע"פ 5213/06 **יצחק וונדמו נ' מדינת ישראל** (9.5.07) (להלן: **ענין וונדמו**) ובפסיקה נוספת כי

"שוד קשיים, ודאי כזה הכרוך באלים, הינו מן המעשים הנקלים ביותר. אוכלוסיית הקשיים הינה בדרך הטבע קרובן קל לביצוע עבירות ממין העבירה שביצע הנאשם, והדרך היחידה בה ניתן להגן עליו ולאפשר לה חיים עצמאיים ובטוחים, היא הטלת עונשים קשים ומרתיעים" (שם, סעיף 5).

.....

"עבירת השוד בפני עצמה חמורה היא, וכאשר היא מופנית אל החלש והקשיש בחברה שהסוכן להתנגדותו הוא קטן, היא חמורה שבעתיים. הפגיעה במתלוון חסר הישע אינה אף פגעה פיזית, אלא יש בה פגעה בביטחוןנו של המתלוון..." (שם, סעיף 14).

בע"פ 2163/05 **דג'米尔 אליב נ' מדינת ישראל** (12.12.05, פסקה ו' לפסק הדין) נדחה ערעור על עונש של 9 שנות מאסר בפועל, על מי שהוא מעורב בשוד קשיים, ובית המשפט העליון ציין בפסק דין כי

"חברה שבה תחושת הביטחון האישי של בניה ובנותיה ובמיוחד החלשים שבhem, כגון קשיים, מעורערת - זקוקה לשיקום ולהיזוק, כדי שתחששה ראהה תשוב על כנה... בית המשפט הוא אחת הנסיבות ההכרחיות לציפיה זו. אין בידי ארנק של תקציבים לחיזוק הביטחון האישי, אף יש בידי חרב שבמקרים המתאים עליו להנפה, חרב הענישה".

בית המשפט (שם) הוסיף וציטט מפסק דין של הערכת הדינית, בית המשפט המחויז, אשר קבע כי

"כשם שחברה מתוקנת חייבת להකפיד על מתן יחס אנושי לנאים ולאחרים, כך חובתה להגן על חסרי ישע ועל אזרחים תמים מן השורה מפני אכזריות של תוקפיהם. חלק מההגנה שהחברה חייבת לתת לאזרחה, מתחבתה בחובת בית המשפט לגזר עונשים כאלה שירתו עבריינים מסווג הנאים כאן מלבצע מעשים מהסוג שבוצע..."

בע"פ 5209/17 סופיאן ابو נסירה נ' מדינת ישראל (25.01.2018) נאמר כי

"חומרתה של עבירה השוד ברורה מALLERY, קל וחומר כאשר קורבנות העבירה הם אזרחים מבוגרים, שלעתים הם 'טרף קל' לביצוע עבירות שוד; אזרחים אלו זכאים לתחשות ביטחון ולדיעה כי מי שיתקוף אותם לא יחמק מן העונש הרואיו לו".

ובע"פ 7961/07 מדינת ישראל נ' ש Carter (19.3.2008):

"הענישה במקרים מעין זה ראוי לה שתשקף הגנה על כבודם, גופם וקניהם של קשיים, תבטא את הצורך בהקניית בטחון אישי גם למי שבערוב מהם אינם נהנים עוד מחוסן גופני מלא ולא תהפכם

הפקר למשעי ברינויות. האלימות הננקטת כלפי קרבן תמים, חלש וחסר אונים, שנבחר לצורך ביצוע העבירה משומם מופיענו אלה, הבירוטיות חסרת המעצורים, תוך השפה והataצורת לקורבן, לא כל שכן כאשר מטרתה של התנהגות זו היא בצע כסף, כל אלה מלמדים על חומרת המעשים ומצדיקים ומחיבים כי ינתן משקל ממשעוי בגזירת העונש למטרות ההרעתה והגמול" (שם, בפסקה 8).

(לענין חובת ההגנה על קשיים ראו גם ע"פ 08/2011 **מוסטפא צiad נ' מדינת ישראל** (7.4.2011); ע"פ 18/2009 **שלמה אדרי נ' מדינת ישראל** (16.5.2019)).

14. באשר לעונשה הנוגנת, עינתי בפסק דין אליהם הפניה ב"כ המאשימה ובפסקה נוספת. אפרט חלק מהם:

ע"פ 5213/06 **עבini וונדמו הנ"ל** - המערער הורשע בשוד בנסיבות מחמירות נגד קשייש בן 83 בעת שהלך ברחוב. הוא ניסה להוציא ארנק מכיסו של המתلون, איים עליו שירצח אותו בסכין ולאחר מכן מאחור בכח רב, והקшиיש "הושליך עצמה ארצה ונחבט קשות בראשו ובפלג גופו השמאלי". המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות, לחובתו עבר פלילי אך גם נסיבות אישיות קשות, הוא נדון למאסר בפועל למשך 6 חודשים והפעלת מאסר על תנאי, 5 חודשים בחופף ו-5 חודשים במצבר. ערכו נדחה.

ע"פ 6202/10 **מדינת ישראל נ' ולדיסלב ישראילוב** (15.3.11) - בית המשפט קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש שהוטל על הנאשם, שנדון ל-30 חודשים מאסר בפועל ועונשים נלוויים. המערער התפרץ לבתו של קשייש בשנותו, הצדיד בסכין ובאזורים, איים על המתلون בסכין, א Zuk את ידיו וכיסה את ראשו. הנאשם נטל מהקшиיש סכום כסף קטן ודרש ממנו סכום נוסף, בתואנה שווה שופו נמצאו בבית בנו של המתلون. הוא הצדיד את הסcin לצווארו של הקшиיש ואיים להרוג את בנו. לאחר מכן הוביל את המתلون לכיסופומט כדי למשור כסף, החזיר לו לדירתו ובין השנים התפתח מאבק פיזי. המערער הורשע בשוד מזוין, החזקת סcin והתפרצויות למקום מגורים בנסיבות מחמירות. הוא ביצע את העבירה כחיל בסדייר, תחת השפעת אלכוהול. תסוקיר עדכני שהוגש בעת הערעור ציין כי הביע חריטה כנה ועלתה אפשרות של שיקום. המערער גדל במשפחה קשה יום. על אף כל אלה קבע בית המשפט העליון כי העונש שהוטל על המערער קל במידה המצדיקה התעבות. נקבע מתחם שבין 6-4 שנים מאסר לעבירות כלפי קשיים כשהאלימות אינה ברף העליון, ועונשו של המערער הוחמר, מבלתי למצות את הדיון, ל-42 חודשים מאסר בפועל.

ע"פ 4291/11 **חמורה דלאשה נ' מדינת ישראל** (9.7.12) - המערערם, 3 אחים, הורשעו במסגרת הסדר טיעון בשוד בנסיבות מחמירות ותקיפה קשה. מדובר בשוד אלים ואחריו של המתلون ואשתו, זוג קשיישים חסרי אונים וחולמים. על המערערם נגזרו עונשים של 7, 8 ו-9 שנים מאסר בפועל, בהתאם לעברם הפלילי וסיכון השיקום שלהם. נפסק כי בעונשה על עבירות אלו יש משקל ממשעוי לשיקולי ההרעתה והגמול.

ע"פ 8614/17 **פלוני נ' מדינת ישראל** (3.3.19) - המערער, קטין, קשור עם אחר לשוד קשיישה בביתה. השניים התNELפו על הקשיישה, הפלנו אותה לרצפה, סתמו את פיה במגבת וריתקו אותה לרצפה במשך 20 דקות ואיימו עליה שלא תזעיק עזרה. שותפו של המערער חיפש ומצא בדירה כסף. המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות. הוא סובל מבעיות נפשיות שונות ורומה אינטלקטואלית גבולית, ובפסק הדין מוארת התנהגות חריגה. לערער עבר פלילי והוא סירב לטיפול. הוא נדון ל-6 שנים מאסר, וערך נדחה.

15. בעניינו, מדובר בשוד שבוצע בבית המתلونת, על ידי שלושהighbors יחיד, לאחר תכנון מוקדם ותוך שימוש

במידע שהושג ממי שעבدهה בבית.

אין צורך להזכיר מיללים באשר לפגיעה במתלוננת. הכניסה המפתיעה של שלושה שודדים לתוך ביתה, האיומים המילוליים והתחושא של סכנה הנשקפת לחייה, הפגעה דוקא בבית, מקום בו היא מצפה לחוש מוגנת, ואבדן השליטה בסיטואציה. מצבה של המתלוננת תואר בפרט בתסקיר נגעת עבירה שנערך לגביה.

הנאשם ושותפיו איימו על המתלוננת, אזקנו אותה וחסמו את פיה. עם זאת, השימוש בכך והאלימות כלפי המתלוננת היו ברף הנמוך. בנוסף, על פי העובדות שלא נסתרו, הנאשם היה המתו שבחבורה ואף פעל להפחחת הפגיעה במתלוננת וניסה להרגיע אותה.

הנאשם ושותפיו גנבו מבית המתלוננת תכשיטים בשווי רב ומכוון אותם, כך שגם אם המתלוננת פוצחה על האבדן הכספי, לא קיבלה לידיה את התכשיטים עצמם.

לנוכח כל האמור אני קובעת מתחם ענישה הכוללת מאסר בפועל לתקופה שבין 7-4 שנים מאסר בפועל, ועונשים נלוויים.

העונש הראי בתוך המתחם

16. הנאשם הודה במיחס לו, חסר זמן ויתר את הצורך בעדות המתלוננת. הנאשם הביע חרטה מלאה הן בפני קצינית המבחן, הן במכtab שביבק שלהגיש והן בבית המשפט. נראה שמדובר בחרטה כנה ואמיתית, לא מהשפה ולחוץ בלבד.

מהטייעונים שנשמעו עולה כי הנאשם שבפני לא היה יוזם האירוע, אלא פעל בלחש חבריו. מנגד יש לציין כי דודתו של הנאשם עבדה בבית המתלוננים וסייעתה את המידע שישUb ביצוע השוד. הנאשם שימש חוליה מקשרת בין השותפים לבין הדודה, ובכך מילא חלק חיוני באירוע.

אין ספק באשר לפגיעה הקשה במתלוננת, שהיתה קרben לאירוע התקיפה מעורר אימה, והצלחות שנגרמו לנפשה לא יגלו עוד זמן רב. עם זאת, הפגיעה הפיזית במתלוננת הייתה מינימלית. בהתאם לעובדות שנطنנו ולא נסתרו, הנאשם הפגן כלפי המתלוננת יחס אנושי יותר, עד כמה שניתן בתחום הסיטואציה הקשה, הוא גילה אמפתיה, מנעה את CISIO עיניה וניסה להרגיעה.

לנאשם הרשעה קודמת בעבירה של הפרעה לשוטר במלוי תפקידו, בגין אף ריצה מאסר קצר, אולם העבירה ישנה, בוצעה בשנת 2013, ולפיכך המשקל שיש לייחס לה בגזירת הדין נמוך.

לאור כל האמור אני סבורה כי עונשו של הנאשם מצוי ברף התחתון של מתחם הענישה.

17. כפי שציינתי לעיל, קצינית המבחן העלה אפשרות לשלב את הנאשם במסגרת קהילה טיפולית, והציעה לבחון את הדבר אם בית המשפט סבור שיש מקום לגישה שיקומית. מהתסקיר אכן עולה אופטימיות באשר לכישוריו של הנאשם, שסייעים לימודי תיקון עם בגרות מלאה, וכן לאפשרות שיצlich בהליך שיקום. אולם חומרת העבירה אינה מאפשרת שחרורו הנאשם בשלב זה לקהילה. עם זאת, התסקיר החיוובי מובא בחשבון בגזירת דין העונש, ויש

לקווות שהנאשם יתמוך בדרכו החיובית, ושב"ס ימצא את האמצעים המתאימים לסייע לו בדרך של שיקום ובנית חייו.

18. לאור כל האמור אני דנה את הנאשם לעונש ממופרט להלן:
1. מאסר בפועל לתקופה של 4.5 שנים, בניקי ימי מעצרו של הנאשם.
  2. מאסר על תנאי ל-6 חודשים למשך 3 שנים על כל עבירות אלימות שהוא פשע וכל עבירה נגד זקנים.
  3. אני מורה על חילוט הרכב פיאט פונטו ל.ג. 50-957-15 שבבעלות הנאשם לטובת המדינה. כמו כן אני מורה על החזרת סכום של 49,800 ₪ וסכום של 30 אירו שנחטפו אצל הנאשם לידי המתלוננת.
  4. הנאשם ישלם למATALONT פיצוי בסך 5,000 ₪ תוך 3 חודשים מיהום. סכום הפיצוי נקבע בשים לב לחילוט הרכב ולהחזרת התפוסים כאמור.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ג חשוון תשפ"א, 10 נובמבר 2020, בبنוכחות הצדדים.